

مجموعه رسائل فارسی

نجیب مایل هروی

انتشارات آستان قدس رضوی

چاپ اول ۱۳۷۸

بررسی مبهمات تاریخی همواره روشنگر مسائل بسیاری از گذشته‌هاست و تصحیح نسخ یکی از چراگاه‌های رفع ابهام است. کتاب «مجموعه رسائل فارسی» در ۷ رساله تدوین شده است.

رساله اول «متن کامل هفت بند در ستایش مولای متقیان» سروده حسن کاشی از شاعران دوره صفوی است که آفای نجیب مایل هروی آن را تصحیح و تحسیه کرده‌اند. دومین رساله، «اسرار الوحی» رساله‌ای اخلاقی - عرفانی است که آن را مهری مخصوصی تصحیح و تصریح کرده است که «برای اوین بار این تصحیح انجام شده است.»

«فرمان شاه طهماسب صفوی در امور کشورداری» رساله دیگر این کتاب است که توسط محسن ناجی نصرآبادی احیاء شده است: «... واله داغستانی در ریاض الشاعر به فرمانی از شاه طهماسب صفوی اشاره می‌کند که حاوی اطلاعاتی در مسائل اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی... دوره صفویه است. این فرمان در سال ۹۴۳ از سوی شاه مزبور به سرداران، بیگلر بیگان، مستوفیان، وزرا، خوانین، سایر منصبداران و آزاد مردم صادر گردیده است.»

رساله دیگر «حدود الاشیاء» است به تصحیح الهه روحی دل که این رساله را مؤلف گمنام در قرن نهم توشته است. «جماعتی از این بیچاره سوال کردن که می‌باید رساله‌ای در علم حکمت، ریاضی و الهی و طبیعی و منطق جمع کنید اجابت کردم...».

رساله پنجم «تقریظ علامه قطب الدین شیرازی برآثار خواجہ رشید الدین فضل الله همدانی» است که غلامرضا پرنده‌ان را تصحیح کرده است. این رساله «به لحاظ نقد و نظر در زمینه کتاب و کتاب‌شناسی در تاریخ فرهنگ ایران حائز اهمیت است.» ششمين رساله رساله صیدیه = خواص الحیوان / حزین لاھیجی تصحیح ابراهیم عرب پور است مصحح علاوه بر معرفی نسخه، زندگی نامه مؤلف را نیز آورده است.

صاحب این رساله «سطری چند در ذکر بعض انواع حیوان و احکام و خواص آن می‌نگارد و مشتمل بر مقدمه و سه باب و خاتمه. اما مقدمه مبنی بر دو فصل.» رساله آخر با عنوان «آداب قشون» رساله‌ای در سیاست نظام ارتشی است که علی محمد تبریزی در سنه ۱۲۸۳ نگاشته و به ناصرالدین شاه قاجار پیشکش کرده است... این رساله برای بررسی تحول و تطور تاریخ ارتش ایران بسیار مفید می‌نماید. این رساله را منصور جفتایی تصحیح کرده است.

سارا وزیرزاده

نیز که دیوان‌های سبک هندی چاپ هند و نیز غالب تذکره‌های قدیم (چاپ) را دیده‌ام بسیار مغتنم بود. قابل ذکر است که بعض از دیوان‌های مورد مراجعه آقای قهرمان را حتی مرحوم دکتر ذبیح‌الله صفا- که در تالیف تاریخ ادبیات (بخش پنجم) بنایش بر استقصاء بوده، نذیده است. البته شاعران با اهمیتی هم داریم (مثلًا شوکت بخاری، سیدای نقی، غالب دهلوی...) که آقای قهرمان مطلقاً نام نبرده‌اند.

کتابی به این تفصیل را صرف برای «اشعار زیبا»- از آن قبیل که مثلاً مهدی سهیلی گردآوری می‌کرد. نمی‌خواهند لذا گزینش تکبیت محمل صحیحی ندارد. به گمان من متوسط شعر هر شاعر باید از ائمه گردد نه اینکه به متوسط شعر فارسی تا متوسط شعر در هر عصر برگردیم. در این صورت بر جستگی‌ها و فروقتگی‌ها و ناهمواری‌ها که خصوصیت هر شاعر بزرگی است از دست می‌رود. به علاوه اظهار نظر اجتهادی مؤلف نیز لازم است. خود این جانب این دو جهت را در کتاب برگزیده شاعران سبک هندی رعایت کرده‌ام و بدان تصریح نموده‌ام، گرچه به قول ناخشم هروی:

هیچ کارم به نهایت نرسید از خامی

عقل در تجربه عشق و هوس سوت مردا
بدیهی است که بعض تعبیرات و ترکیبات سبک هندی نیز دستکم برای خواننده متوسط‌الحال نیاز به توضیح و یادآوری دارد و کتاب صیادان معنی از این جهت نیز جای خالی دارد که بجاست در چاپ آینده تکمیل گردد. توفیق مؤلف و ناشر را خواهانیم و اهل تحقیق را به ملاحظه این کتاب که حاصل کوششی چند ساله است توصیه می‌نماییم.

تالیف اینجانب (از انتشارات مرکز نشر دانشگاهی ۱۳۷۳) ذکر خیری کرده‌اند که متقابلاً تشرک می‌کنم. دیوان‌های سبک هندی کمیاب است و بعض‌چاپ نشده یا در گوشه و کنار چاپ شده و در دسترس نیست، گذشته از این هر خواننده‌ای آن هم متوسط‌الحال، وقت و سعاد و استقامت مراجعته به دیوان‌های حجمی چون دیوان صائب و بیدل راندارد و گاه از فهم ایات پیچیده آن عاجز می‌مانند و کتاب را با خستگی و بی‌حصلگی کنار می‌گذارند. لذا منتخباتی از قبیل صیادان معنی می‌تواند کمک بزرگی به خواننده متوسط‌الحال باشد و برای خوانندگان جوان روشن سازد که شعر نویا نگاه نو و اندیشه نو در ادبیات ایران مظہرش همین سبک هندی بوده است و کسانی که جامی را خاتم‌الشعر نامیده‌اند عقلشان نمی‌رسیده است و بازگشیان که متأسفانه سایقه‌شان هنوز در دانشکده‌های ادبیات محاکم فرماست و کتابهای تأثیر شده‌شان به استاد و دانشجو تحمیل می‌شود، در حق شاعرانی چون صائب که حقیقتاً در قرن خودش نمونه سلامت کلام است ظلم پاکارترین این‌هاست.

از جمله محسن کتاب صیادان معنی منتخبات مفصل چند دیوان خطی است (طفرا، نوعی، نظام دستیب، فصیحی، میرزا ملک مشرقی، مسیح کاشی، قائم مشهدی، رفیع مشهدی، احسن، عبدالله عشق، وحید قزوینی) و از این جهت برای خود اینجانب

علی‌رضازکاوی قرآن

صیادان معنی